

er det nok muligt, at den højtærede Finansminister vil sige, at det bliver alt for store Uddrag i Indtægten, at Børnene vokse ham over Hovedet, men det tror jeg ikke, de gøre. Hvis den højtærede Finansminister imidlertid har den Mening, at de ville gøre dette, vil jeg foreslaa, at Ministeren overvejer en Ting, nemlig om man ikke kunde faa en Skat paa Hebersvende, og hvis det skulde vise sig ved en eller anden Udregning, at denne Skat ikke vilde blive tilstrækkelig, kunde man tage Hebermøer med. Jeg henstiller at tage dette under Overvejelse, ikke fordi jeg tror, det er nødvendigt, thi jeg tror nok, at man vil faa det Beløb, som er foreslaaet, ind i Statskassen, og jeg tror endog, at man vil faa mere end beregnet. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Beregningen, som er gjort om, hvor meget det vil indbringe, men efter mit Skøn vil det blive mere, end der her er beregnet.

Hvad angaar Formueskatten, er der ikke foreslaaet nogen stigende Skala, og den ærede Finansminister gjorde meget rigtig opmærksom paa, at naar der stod i § 11, at der fra Formuen skulde fradrages 2,000 Kr., var der ikke noget Princip deri — det er meget rigtigt — men det var et Tal, man villkaarlig havde valgt for at blive fri for at opkræve mindre Beløb, som af de 2,000 Kr. vilde være 60 Ore. For at de 2,000 Kr. skulle kunne fradrages, maa vedkommende være fritagen for Indkomstskat i Henhold til § 8, men jeg tror ikke, at der her er truffet det rette, naar det kun skal være af Hensigtsmæssighedshenyn. Jeg tror, at man alligevel kommer til at opkræve Smaabeløb, og jeg skal tillade mig at fremføre et Eksempel i saa Henseende. En ung, driftig Mand køber en Ejendom f. Eks. paa 36 Tdr. Land for 12,000 Kr. Han har ingen Penge, men faar hele Købesummen paa Kredit. Renterne af denne til 4 pCt. er 480 Kr. Sætter man saa, at Skatter og Udgifter til Driften beløbe sig til 1,000 Kr., bliver hans Overstud 450 Kr. med en Årsindtægt paa ca. 2,000 Kr. Det er unge Folk, der ingen Børn have. Han vil da komme til at svare Indkomstskat af 50 Kr.; det er det mindste Beløb, af hvilket han kan komme til at svare. Af dette Beløb vil han komme til at svare en Indkomstskat af 62½ Ore. Men han havde ingen Ting, da han begyndte; hans Formue er ikke mere end 500 Kr. — den kan maaske være mindre. Hans Skat deraf vil da blive 15 Ore. Saa vil hele den Skat, der skal opkræves hos ham, blive 77½ Ore. Men hvis han kun har en Formue af 100 Kr., vil det kun blive 65½ Ore; det er meget lidt over 60 Ore. Jeg vilde have ønsket, at

Regeringen var gaaet den Vej, at der skulde fradrages 2,000 Kr. af alle Formuer. Man vilde derved opnaa, at man fik en noget stigende Skala for Formue lige saa vel som for Indtægt, og derhos en maadeholden stigende Skala. En stærk Stigning vilde jeg ikke anse for rigtig og jeg tror, at den vilde møde saa stærkt Modstand andre Steder, at den ikke kunde gennemføres.

Skattepaaligning og Skatteopkrævning og hele det System, som angaar dette Punkt i Lovforslaget, vil ikke blive billigt og volde meget stort Besvær. Jeg vil henstille til det Udvalg, der faar med denne Sag at gøre, om det ikke var muligt at simplificere en hel Del. Jeg vil indrømme, at man ikke kan undvære Vigningsmyndighederne eller Skattekommissionerne, men jeg vilde ønske, det kunde gøres lidt simplere.

Der er et andet Hovedpunkt i Lovforslaget, som man ikke har kendt fra tidligere Indkomstsattelove og som jeg er meget betænkelig ved. Det er den tvungne Selvangivelse. Jeg vilde ønske, man kunde undgaa denne, og deri er jeg enig med den ærede sidste Taler. Jeg tror, man vilde opnaa det samme uden den. Hvem der har haft med Skatteansættelse i Kommunerne at gøre, vil vide, hvor vanskeligt det er, saaledes som det ærede Medlem og saa omtalte, at saa Folk til at oplyse, hvilken Formue de egentlig have, dels paa Grund af deres Ukendskab til deres egne Forhold og dels fordi de ikke have tænkt nøje derover. Det samme gælder i høj Grad om deres Indkomster. Men Vigningsmyndighederne og Skattekommissionerne maa have Ret til at fordrø, at Folk skulle møde for dem og afgive Erklæring, og naar det saa viser sig — og det skal det nok, tidligere eller senere — at Erklæringen ikke er i Overensstemmelse med Sandheden, skal vedkommende straffes paa Formuen og ikke paa anden Maade. I saa Fald vilde jeg ikke have noget imod, at han kom til at bøde det 10-dobbelte af Skattebeløbet, hvis det opdagedes i Stattehyderens levende Live, og at de efterlevende slap med at bøde det dobbelte. Men det er en saa uhyre Myndighed, man udruster Skattekommissionen og navnlig Overstattekommissionen med, og — som det forekommer mig — en i meget betænkelig Grad stor Myndighed. Saaledes staar der i § 33, 2det Stykke: „Overstattekommissionen kan, naar den dertil finder Anledning, lade vedkommende bekræfte en af ham afgiven Erklærings Rigtighed med Ed.“ Jeg ved vel, at det er blevet udtalt af den ærede Finansminister, at der ikke i Lovforslaget er forlangt tvungen Selvangivelse under Eds Tilbud, og at der kun er givet Skattekom-